

Е Л Б Р У С 2015.

ИЗВЕШТАЈ

У организацији ПК „Јастребац“ Крушевац, а уз подршку Планинарског савеза Србије, изведен је успон на Елбрус (Кавказ, Русија) у термину 16.08.-1.09.2015. године.

Чланови екипе: Ненад Трипковић (вођа успона), Дејан Шовић, Марија Живковић и Евица Јеремић – сви чланови ПК „Јастребац“.

Првобитним планом предвиђено је да екипа броји 8 чланова. Непосредно пред почетак путовања четири члана из ПК „Полицајац“ Београд отказали су своје учешће услед службених неодложних обавеза, те је преостали део екипе кренуо на пут возилом Форд Фиеста. Такође, у складу са планом требало је извести успон на Улу Тау и Казбек. Врх Улу Тау је затворен и могуће је доћи 5 км испред врха. Успон на Казбек није изведен због лоше временске прогнозе која је условљавала вишедневно чекање одговарајућих услова. Након дугог боравка на Елбрусу и пословних обавеза, одлучено је да се одустане.

Дан 1.

16.08.2015. године

У 6,00 сати полазимо из Крушевца путничким возилом у власништву вође екипе Форд Фиеста. Претоварени. Планирана маршрута: Србија, Бугарска, Турска, Грузија, Русија. У 18,00 часова улазимо у Турску и одлучујемо да преспавамо у Истанбулу.

Дан 2.

17.08.2015.

У 7,30 настављамо путовање према Грузији преко Босфора. Велика је гужва у саобраћају и дуго траје излазак из града. Поучени прошлогодишњим искуством са турско-грузијске границе одлучујемо да границу пређемо током ноћи како би избегли вишесатно чекање у колони по великим врућинама. Одлука је била права.

Дан 3.

18.08.2015.

У Грузију улазимо у 4,30. До сада смо прешли 2101 км и упутили смо се у Тбилиси, главни град Грузије где правимо следећу паузу и одмор. Налазимо добар смештај и остатак дана проводимо у одмарању и разгледању прелепог града. Цене у сваком погледу приступачне, народ љубазан, препорука за туристичку посету граду.

Дан 4.

19.08.2015.

У 8,00 полазимо према граници са Русијом где стижемо око 13,00. Пролазак кроз област Гудаури евоцира сећање од прошле године када смо стигли до истог места и морали се окренути назад због великог одрона и лавина које су порушиле тзв. војни пут. На већем

делу пута и сада се виде последице, али је упростојен елементарно за саобраћај. Дуж једног дела пута и сада се одвијају радови, па се споро крећемо. Иначе, природно окружење упечатљиво је лепо и велико скијалиште. Температура у долини на око 2000 мнв је знатно нижа (око 20 степена) у односу на јутрошњу у Тбилисију. У Русију улазимо у 17,00 сати након три сата чекања у колони, процедуру пролазимо без проблема након провера службеника да ли нам је потребна виза.

Временска разлика: +1 сат. Први град на који наилазимо је Владикавказ где правимо паузу. Након вечере по пристојној цени настављамо према Терсколу где долазимо у 22,00. Сви хотели су попуњени и коначно налазимо смештај у хотелу „Купол“ уз договор са власником да сутра пронађемо други смештај. Наиме, овај хотел је нов и још увек није званично отворен те не можемо да добијемо печат неопходан за регистрацију странаца. До дуго у ноћ, уз чај за добродошлицу, разговарамо са власником који је више пута успешно походио Монт Еверест.

Дан 5.
20.08.2015.

По препоруци прошетамо до насеља Азау и изнајмљујемо собе у хотелу „Азау ски“ тик уз стартну станицу гондоле. Са власником договарамо да нам он одради регистрацију. Пешачимо до насеља Чегет, враћамо се у хотел и настављамо пешачење 250 м висински изнад насеља. Пријало нам је после свих дана вожње.

Дан 6.
21.08.2015.

Након доручка гондолом одлазимо до станице „Мир“ па пешачење до Гарабашија и вишесатни боравак на глечеру на 3881 мнв. Температура 12 степени. У близини је велико градилиште. Расположиви објекти за смештај прилично су скромни и очигледно је да се ради на реализацији глобалног плана уређења подножја врха континента. На Гарабашију уговарамо смештај и силазимо истим путем у Азау.

Дан 7.
22.08.2015.

У јутарњим сатима натоварени претешким ранчевима из насеља Азау гондолом долазимо до станице „Мир“ одакле настављамо једноседежницом до гарабашија. Добијамо шестокреветни барел за нас четворо, време је лепо, мирно и „сунчано“, прихватљиво свеже. Ту купујемо флаширану воду, кувамо топле напитке, седиме испред барела и дружимо се са осталим планинарима из Мексика, Кореје, Русије,...и водичима. Занимљиве и корисне приче. Струју добијамо са агрегата у термину 19,00-22,00 (осветљење и утичница за пуњач). У понуди је и услуга скромне кухиње где се по повољној цени може добити кувани оброк. У близини је и један ресторанић.

Добро се осећамо. Данас, као и свих осталих дана, пулсним оксиметром меримо сатурацију крви.

Ноћну тишину пара пуцање глечера...

Дан 8.
23.08.2015.

Данашњи план је аклиматизација – излазимо на 4087 мнв. Наилазимо на бројне пукотине и пажљиво се крећемо пратећи деонице којима пролази ратрак. Видљивост је добра, смењују се облаци и помало сунца. И промене у дисању говоре о специфичности овог подручја; успореност у кретању и све је ок. У току поподнева и ноћи у више наврата падао је снег уз олујне ударе. А онда ниска облачност од које се не види прст пред оком.

Дан 9.
24.08.2015.

Од ране зоре упорно пада снег. Температура +6 степени. Одлучујемо да се ипак данас преместимо у камп Приут 11 на 4100 мнв. Прогноза за предстојеће дане потпуно обесхрабрујућа, али правимо још један корак напред. Ратрак износи претешке ранчеве и воду. Ми лаганим ходом кроз нешто више од два сата стижемо у камп. Мокри.

Смештај делимо у објекту са групом Руса – 12 планинара и два водича. Главни водич Олга Ковалкова говори српски! Годинама уназад доводи Русе у Црну Гору и видно се радовала сусрету са нама. Дружење са њима било је фантастично. Само време није било такво.

У објекту постоји агрегат. У четири собе сместило се нас 16. На располагању је приручна кухиња са плинским шпоретом. У близини протиче вода са глечера коју користимо након прокувавања. Постоји могућност да ратрак изнесе пакете воде са Гарабашија. Водимо рачуна да уносимо довољно течности. Све функционише солидно. Само снег претерује.

Рано поподне снег престаје, разведрило се, нема ни ветра. Пријаће нам мало ходања, излазимо на 4400 и ту боравимо сат времена. Поглед на величанство Ужбе оставља без даха. Невероватно колико је около кршевитих врхова и венаца, а са друге стране валовит и „питом“ Елбрус! Облаци остају испод нас, а ми са сунцем остајемо дуже испод стене Пастухова...

Тек неколико шатора постављено је на 4200. Под олујним ударима ветра и јаким снегом ови планинари потражили су склониште код нас. Уз чај и бар мало просушене смрзнуте ципеле било им је на тренутак лакше, али ноћ је проведена у агонији. Ни нама није било много лакше гледајући кроз прозор у небо које не попушта. Прогнозе лоше, веома. А вода нас често тера да излазимо и са сваким изласком гажење по све већем снегу... У 22,30 улазимо у вреће и мало гимнастике мозга није на одмет – *каладонт па на слово, на слово, заједничко решавање укрштенице...* Врата од соба су отворена, хладно па хладно. Русима симпатично како се забављамо па се проломио смех за лаку ноћ...

Дан 10.
25.08.2015.

Будимо се већ након 6,00 сати. Напољу ниска облачност, +5 степени. Требало је да изађемо до стене Пастухов, али засад мељамо план – одмарамо уз околно шетање, јер можда се вечерас отвори небо за завршни успон. У току дана нас званична планинска

служба обавештава да је врх затворен за успон. Чекање. Наредна два сата проводимо испод стене Пастухов на 4485 мнв.

Дан 11.
26.08.2015.

На врх се не може ни данас. Идемо још једном горе – излазимо на 4710 мнв. Временски услови се, као и претходних дана, брзо смењују. Али, ходање је бар занимљивије и корисније од монотоније у четири зида. У камп стижемо када и Руси; атмосфера око стола са топлом храном прија. И вече брже пролази уз разне забаве које нам смишља Олга... Ето користи од лошег времена – пуно дана чекања чини нам добро за аклиматизацију, да се осећамо добро – апетит, спавање, расположење, без главобоља, стрпљење...

Небо наговештава дан завршног успона...

Дан 12.
27.08.2015.
Summit day!

Данас углавном одмарамо, уносимо довољно течности, припрема, договори и концентрација. Вођа успона Трипковић још једном проверава скије и спреман је за турно смук са врха. У вреће улазимо око 18,00 сати, устајање и старт у 2,00 после поноћи.

Температура при поласку -7 (субјективно -11); иначе је меримо уређајем који се налази у капи ранца па су могуће мање осцилације. Споро напредујемо до стене Пастухов, ту је још хладније (-13), не заустављамо се ни на трен. Наставак према траверзи знатно је стрмији и са истока, полако, небо се боји нестварно ружичасто-црвено. Да ли ће икада сунце да изађе!? Све је хладније. Гардеробом смо добро опремљени, али удишемо леден воздух; ветар сурово шиба.

Дугом траверзом према седлу заобилазимо Источни Елбрус. На седлу, 5311 мнв, – 11 (-16). Данас је на стази око 30 планинара, дуго се чекао дан завршног успона. Многи леже у снегу са термосима у рукама. Ми настављамо полако без паузе. Никако да стигнемо до сунцем обасјаног дела, ледени ветар не попушта. Шкрипа дереза у снегу – језиво.

Званична планинска служба обележила је путању којом морамо да се крећемо. На 5500 улазимо у осунчани појас, визуелно је макар лакше. Ето на корак до врха...

Као да смо ужигани, полако, уједначено, као један. Не видимо још увек врх. Излазимо на кратку зараван, на непуних 100м испред нас развијене заставе. То је то!

5642 мнв; 10,00 сати; -15 (-20) степени; 5,3 км; 1555 вр; 8 сати ходања; Западни Елбрус. Нас четворо загрљени. Врх!

Брзинско фотографисање, кратко задржавање на невеликом простору, поглед на околне врхове упечатљив, видљивост добра, ветар немилосрдан, доживљај заувек.

Спуштамо се пар метара и ветар је ту нешто блажи. Добро се осећамо. Ненад Трипковић већ је на скијама и креће доле. Договор је да се нађемо код седла. Након што смо се безбедно спустили, по мирном и сунчаном времену сређујемо прве утиске. Коначно

успели до врха после свих дана неизвесности. На трен се сетисмо и прошлогодишњег принудног одустајања надамак Кавказа...

Концентрација не попушта, нас троје полако настављамо траверзом према Пастухову, док Трипковић изводи свој дуго жељени турно смук до Пријута 11, правећи успут паузе како би нас пратио у спусту. Спуштамо се по одличном времену. Иначе, за разлику од свих дана чекања временски услови при завршном успону ишли су нам на руку.

Око 16,00 часова ево нас на Пријуту 11. Турно смук успешно изведен. Сви чланови екипе добро се осећају, осим што Трипковић и Шовић имају промрзине на палчевима на ногама.

Дакле, прве ставке на списку за Елбрус су: вуна, перје, термос, бели лук!!!

Ускоро стиже и група Руса, имали су проблема при спусту, али коначно добро су сви. Они имају уговорен ратрак за спуст до Гарабашија. Одлучујемо да се спустимо са њима и даље камионом до насеља Азау. Са 5642 на 2350 – за данас доста је!

Око 19,00 сати поново смо у хотелу. Куварица Љуба видно срећна због нашег успеха припрема нам дивну вечеру водећи и даље рачуна о нашем вегану у екипи. Навиру утисци, јављамо се свима који очекују вести, па на дуго очекиван и заслужен одмор.

Дан 13.

28.08.2015.

Данас одмарамо и шетамо до насеља Чегет, наздрављамо уз чувено пиво 5642 поред реке, обилазимо локалну пијацу и купујемо пар аутентичних сувенира.

Преузимамо сертификате о успону и остављамо српску заставу са нашим потписима у локалном клубу.

Прогнозе за Казбек су веома лоше. Имајући у виду да смо пуно дана провели у успону на Елбрус, те да притискају рокови за повратак одлучујемо да одустанемо од успона на овај врах. Поподне се пакујемо. Сутра крећемо према Србији.

Дан 14.

29.08.2015.

Након доручка поздрављање са добрим домаћинима у хотелу и полазимо. Прелазимо руско-грузијску границу након непуних сат времена чекања. Још једном кроз прелепе пределе скијалишта Гудаури и договор да возимо до грузијско-турске границе коју је упутније прелазити током ноћи.

Дан 15.

30.08.2015.

Пред зору улазимо у Турску и ускоро стајемо поред обале Црног мора на пар сати одмора. Ручак и релаксација у Самсуну и настављамо према Анкари где стижемо у вечерњим сатима.

Смештамо се у хотел, уморни од дугог пута радујемо се одмору.

Дан 16.
31.08.2015.

Овај дан посвећујемо одмору и обиласку Анкаре. Као главни град и административни центар са око 4 000 000 становника оставља скромнији утисак што се тиче историјских и туристичких знаменитости у односу на Истанбул. Дух савременог, модерног и развијеног града свакако стоји.

Дан 17.
1.09.2015.

У 9,00 сати настављамо пут Србије. Добро је да смо на старту напунили резервоар, јер дуго након Анкаре нема нема бензинске пумпе, што је изненађујуће након инече учесталих пумпи дуж читаве Турске. На граници са Бугарском нема дугог чекања, ваљда су прошли периоди поврака великог броја турака на запад Европе.

Уз свест да је велика срећа да смо прешли 6700 км без проблема мало иза поноћи стижемо у Крушевац.

Сачекали су нас другари из клуба. Срећни што смо опет заједно и што смо учинили нешто велико за наш клуб правимо групну фотографију са заставом ПК „Јастребац“.

*****

Подаци са ГПС уређаја Гармин дакота 10:
Током аклиматизације и завршног успона пређен је 51 километар.
Висинска разлика 3412 метара.
Укупно време пешачења 26:59:00 сати.

Превоз аутом (подаци са навигације ИГ Примо):

Крушевац-Истанбул	895 км
Истанбул-Тбилиси	1840
Тбилиси-Терскол	635
Терскол-Анкара	1984
Анкара-Крушевац	1350
У К У П Н О	6704 км

Акција је финансијски подржана од стране ПСС у износу од 137.500,00 динара.
Трошкови по члану екипе: 750 евра (укључујући суфинансирани део).

ИЗВЕШТАЈ САЧИНИЛА
Евица Јеремић

ВОЂА / ОРГАНИЗАТОР
Ненад Трипковић